

Thøger Larsen
Pan

I Universets evige Blaa,
hvor Kloderne tavst om Kloderne gaa - -
i Jordens Luft, hvor Torden og Storm,
Solskin og Slud som Stemninger skifter,
mens Skyerne skifter Farve og Form
og jages af store, urolige Drifter - -
i Kræfternes Løb ad Lovenes Vej,
manende Jordlivets myldrende Kuld
af Muld, over Muld, i Muld - -

jeg aner en Gud, et evigt Jeg,
der har Nerver i Klodernes Indre
og i Slægternes Marv,
og hvis Evner fra Solene tindre,
og hvis Væsen er Væsnernes Tarv.

Han vakte Fædrenes "hellige Ord"
i Tanker, der spurgte Himmel og Jord;
han vakte Tvivlen i Sønnernes Sind
og aanded Fornyetelsens Østenvind
over hæmmede Evners Ranker - -

og Higen mod denne al-rige Gud
strømmer som en Sankt-Elmsild ud
fra Tinderne af alle Folkeslags Tanker.

Jord, 1904.